

२०७३ पौष २५ सोमबार ०९-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“भीठे बच्चे- कार्य व्यवहार गर्दा बुद्धियोग एक बाबासँग लागिरोस्, यही हो सच्चा यात्रा। यस यात्रामा
कहिल्यै पनि थाक्नु हुँदैन।”

प्रश्न:- ब्राह्मण जीवनमा उन्नतिको लागि कुन कुराको बल आवश्यक छ ?

उत्तर:- अनेक आत्माहरूको आशीर्वादको बल नै उन्नतिको साधन हो। जति अनेकौंको कल्याण गछौं, जो ज्ञान-रत्न बाबासँग मिलेको छ, त्यसको दान गछौं, त्यति अनेक आत्माहरूको आशीर्वाद मिल्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई राय दिनुहुन्छ- प्यरा बच्चाहरू! पैसा छ भने सेन्टर खोल्दै जाऊ। हस्पिटल कम युनिभर्सिटी खोल। यसबाट जसको कल्याण हुन्छ, उसको आशीर्वाद मिल्छ।

गीत:- रात के राही थक मत जाना...

ओम् शान्ति। गीतको अर्थ त बच्चाहरूलाई आफैं बुद्धिमा आउनुपर्छ। अहिले हामी सबै हौं रूहानी यात्री। भगवान् बाबाको पासमा आत्माहरूलाई जानु छ। यस्तो भनिदैन- जीव आत्माहरूलाई जानु छ। जीव आत्माहरू शरीर छोडेर फर्केर जानु छ। मनुष्य मर्नो भने भन्छन् फलाना वैकुण्ठवासी भए। तर तिमीलाई थाहा छ- राम्रो वा नराम्रो संस्कार अनुसार पुनर्जन्म लिनु पर्छ। नराम्रो संस्कारको कारण तिम्रो शिरमा पापहरूको बोझ चढेको छ। चाहे यस जन्मको वा जन्म-जन्मान्तरको चढेको छ। त्यो अब तिमीले योगबलद्वारा भस्म गर्नु छ। बाबालाई याद गर्नु- यसलाई नै योग अग्नि भनिन्छ। काम चितामाथि बस्नाले पाप आत्मा बन्छौ र यस योग अग्निद्वारा फेरि चढेको पाप भस्म हुन्छन्। ब्राह्मण बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी यात्री हौं। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर, धन्दा आदि गर्दै हाम्रो बुद्धियोग बाबासँग छ भने मानौं हामी यात्रामा छौं। यसमा थाक्नु हुँदैन, धेरै पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। ज्ञान त धेरै सहज छ। प्राचीन योगको धेरै महिमा छ। तर ती गीता सुनाउनेले कहिल्यै पनि यस्तो भन्दैनन्- शिवबाबाले योग सिकाउनु भयो। गीतामा देखाइएको छ- एक अर्जुनलाई नै बसेर कृष्णले सुनाउँछन्। यस्तो कुरा त होइन। यहाँ त मनुष्यबाट देवता बन्नु छ। पाण्डव सेना छन् अवश्य, पाण्डवहरूको सेनालाई नै ज्ञान मिल्छ र पाण्डवपतिले नै दिनुहुन्छ। मनुष्यहरूलाई केही पनि थाहा छैन। पछि गएर धेरै मानिसले भन्नेछन्- वास्तवमा गीताका भगवान्ले ५ हजार वर्ष पहिले ज्ञान दिनु भएको थियो। तर यो थाहा छैन- कसले दिनु भएको थियो? कल्पको आयुको बारेमा पनि थाहा छैन। आ-आफ्नो मत दिइरहन्छन्- गान्धी गीता, टैगोर गीता... भित्र यही नाम राख्छन्, कृष्ण भगवानुवाच अर्जुनप्रति। लडाइँ पनि देखाउँछन्। तर लडाइँको कुरा होइन। यहाँ तिम्रो छ योगबलको कुरा। उनीहरूले नाम दिएका छन् लडाइँ। जस्तै चन्द्रवंशी रामलाई बाण आदि दिएका छन्। वास्तवमा ज्ञान बाणको कुरा हो। उनी फेल भए, त्यसैले निसानी दिएका छन्। त्यसैले त्रेतायुगी राम-सीताको पनि चित्र देखाउनु पर्छ। घराना हुन्छन् नि। सूर्यवंशी घराना, चन्द्रवंशी घराना। गीतामा त यस्तो कुरा लेखिएको छैन- भगवान्ले गीता सुनाएर सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राजधानी स्थापना गर्नुभयो। यो त अवश्य हो- गीता हो आदि सनातन देवी-देवता धर्मको शास्त्र, उनले हिन्दु भन्ने गर्छन्। आफूलाई देवी-देवता धर्मको भन्न सक्दैनन् किनकि अपवित्र छन्। यो जुन भन्छन्- झूटो माया, झूटो काया... त्यो त बिल्कुल ठीक हो। झूटो खण्डमा झूटो नै रहन्छन्। सत्यखण्डमा हुन्छन् सत्य। सचखण्ड स्थापना गर्नेवाला

२०७३ पौष २५ सोमबार ०९-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाले सत्य बताउनुहुन्छ। जो पूज्य थिए, उनै अब पुजारी बनेका छन्। पूज्य, जो बितेर गएका छन्, उनीहरूको पूजा गरिरहेका छन्। जो पूज्य घराना थियो, त्यो अहिले पुजारी छ। त्यसैले गायन गरिन्छ— आफैं पूज्य आफैं पुजारी। पूज्य डिनायस्टी थियो, अहिले कलियुगमा छन् पुजारी, शूद्र डिनायस्टी। सूर्यवंशी कुल, चन्द्रवंशी कुल। तिमी बच्चाहरूले बुझाउनुपर्छ— पहिले दुनियाँ यस्तो थियो। चित्र त छन् नि। सत्ययुगमा कति मालामाल थियो। यो बेहदको इतिहास-भूगोल कसैले पनि जानेका छैनन्। यो वर्णहरू पनि सम्झाउन लागि आवश्यक छ। हामी ब्राह्मण हौं सबैभन्दा उच्च, यसलाई भनिन्छ नयाँ उच्च वर्ण। विवाह गर्दा पनि कुललाई देख्छन् नि। तिम््रो कुल त धेरै उच्च हो। ब्राह्मण त दुनियाँमा पनि धेरै छन्, तर संगममा ब्रह्माको सन्तान ब्राह्मण कुल हुन्छ। उनले यो जान्दैनन्, यो नयाँ कुरा हो नि। मनुष्यले सम्झन्छन्— यिनीहरूको सायद आफ्नो नयाँ गीता बनेको छ। यो त तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबाले राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। हामी नै देवता बनिरहेका छौं। हामीले राजाई स्थापना गरिरहेका छौं, यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन। उनीहरू त जो बितेर गएका छन्, उनीहरूको कथा बसेर सुनाउँछन्। यहाँ हामीले महिमा त गीताको नै गछौं। त्यसैले मनुष्य सम्झन्छन्— यिनले गीतालाई मान्छन्। तिमीलाई थाहा छ— त्यो हो भक्ति मार्गको गीता। तर जसले गीता सुनाउनुभयो, उहाँबाट तिमीले अहिले डायरेक्ट सुनिरहेका छौ। बाँदर सेना पनि प्रसिद्ध छ। चित्र पनि देखाउँछन्— हियर नो ईविल, सी नो ईविल... अब बाँदरलाई त यो भनिँदैन। अवश्य मनुष्यको लागि हो। हुन त चेहरा मनुष्यको छ तर चलन बाँदरको छ। त्यसैले बाँदर जस्ता मनुष्यलाई भनिन्छ— नराम्रो नसुन, कान बन्द गरिदेऊ।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो हो पुरानो शरीर, यसलाई केही न केही भइरहन्छ। कसैको स्त्री मरिन् भने भन्छन् पुरानो जुत्ता गयो, फेरि नयाँ किन्नेछु। शिवबाबालाई त चाहिन्छ पनि पुरानो जुत्ता। नयाँ जुत्ता अर्थात् नयाँ शरीरमा त आउनु हुन्न। जो एकदम नयाँ थियो, उही अब पुरानो भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— नम्बर वनमा ८४ जन्म यिनले लिएका छन्। जो नम्बर वन पावन, सर्वगुण सम्पन्न हुन्छन्... उनलाई पनि पतित बन्नुपर्छ, अनि फेरि पावन बन्छन्। ८४ जन्मको हिसाब छ नि। आफैं पूज्य... उनै श्री नारायण जब स्वयं पुजारी बन्छन्, त्यसपछि नारायणको पूजा गर्छन्। आश्चर्य छ नि। अन्तिमको जन्ममा पनि लक्ष्मी-नारायणको पूजा गर्थे। तर देखेँ, लक्ष्मी दासी बनेर गोडा दबाइरहेकी छन्, त्यो राम्रो लागेन। त्यसैले लक्ष्मीको चित्र हटाएर केवल नारायणको राखिदिँ। उही आत्मा फेरि पुजारीबाट पूज्य बन्छ, तत्त्वम्। केवल एक जना मात्रै त हुँदैन नि। सत्ययुगमा बच्चा पैदा हुन्छन्, ती पनि राजकुमार राजकुमारी हुन्छन् नि। अहिले तिमी बच्चाहरूको बाबाले शृंगार गरिरहनु भएको छ, वापस लैजानको लागि। जान्दछौ— हामी स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौं। पुनर्जन्म सत्ययुगमा मिल्नेछ। अहिले स्थापना भइरहेको छ। तिमीलाई थाहा छ— वास्तवमा यस्तो अटल-अखण्ड, सुख-शान्तिको राज्य थियो। तिमीले कसैलाई पनि यो सम्झाउन सक्छौ— हामी राजयोग यथार्थमा सिकिरहेका छौं। कसैले भन्छन्— फलानो सन्तको पासमा गएँ, मलाई धेरै शान्ति मिल्यो। तर यो त भयो अल्पकाल क्षणभंगुरको शान्ति। मुश्किलले १०-२० लाई मिल्छ। यहाँ त दुनियाँको सवाल छ। सच्चा-सच्चा शान्ति त सत्ययुगमा नै रहन्छ। जो समझदार बच्चा छन्, उनले कल्प पहिले जस्तै आफ्नो पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। कैयौं नयाँ-नयाँ गोपिकाहरूलाई घर बसेर एक पटक ज्ञान मिल्छ, तैपनि खुशीको पारा चढ्छ। हिजो एक युगल बाबाको पासमा आएका थिए,

२०७३ पौष २५ सोमबार ०९-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाले सम्झाउनुभयो- प्यारा बच्चाहरू! तिमीहरूले बाबासँग बेहदको वर्सा लिँदैनौ? आधाकल्प नर्कमा गोता खाएर दुःखी भएका छौ, अब एक जन्म विष छोड्न सक्दैनौ? स्वर्गको मालिक बन्नको लागि पवित्र बन्दैनौ? भने- छ त मुश्किल। बाबाले भन्नुभयो- काम चितामाथि बसाउन जिस्मानी ब्राह्मणले तिमी हात बाँधे, अब तिमी ज्ञान चितामाथि बसेर स्वर्गको महाराजा महारानी बन। त्यसपछि भने- हजुरले सहायता दिनुपर्छ। बाबाले भन्नुभयो- शिवबाबालाई याद गरिरह्यौ भने अवश्य सहायता मिल्छ। भने- हुन्छ, याद गर्नेछौ। झट्ट बाबासँग हात बाँधे, औंठी पनि लगाए। यहाँ बापदादा हुनुहुन्छ नि। बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी पवित्र बनेनौ भने स्वर्गमा पनि जान सक्दैनौ। यो अन्तिम जन्म पवित्र बनेनौ भने तिमीले राजाई गुमाउँछौ। यति थोरै समय पनि तिमी पवित्र बन्न सक्दैनौ! बाबाले तिमी ज्ञान-योगद्वारा शृंगार गरिरहनु भएको छ। तिमी यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्छौ। यदि बाबाको मान्दैनौ भने बुझिन्छ- यी जस्तो महामूर्ख दुनियाँमा कोही छैन। एक हुन्छन् हदको मूर्ख, अर्को हुन्छन् बेहदको मूर्ख। यहाँ यस्तो बस्न सक्दैनन्, जसले वायुमण्डललाई खराब गर्छन्। हंस मण्डलीमा मलेच्छ बस्न सक्दैन। बाबाले कति शृंगार गरेर लक्ष्मी-नारायण जस्तो बनाउनुहुन्छ, मायाले फेरि बिल्कुल कंगाल कौडी समान बनाइदिन्छ। हुन त कुनैको पास ५० करोड छ, तैपनि कौडी बराबर हो किनकि यो सबै त भस्म हुनु छ। साथमा त सच्चा कमाई नै जानेछ।

बाबा राय दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! सेन्टरहरू खोल्दै जाऊ। मनुष्यहरूको बसेर शृंगार गर। तर युनिभर्सिटी कम हस्पिटल खोल्नेवाला पनि राम्रो हुनुपर्छ, जसले कसैलाई सम्झाउन सकोस् या अरूलाई खोलेर देओस्, जसमा अरू बसेर सम्झाऊन्। उनीहरूको आशीर्वादले पनि भरपुर हुनेछ। बल त मिल्छ नि। २१ जन्मको लागि फाइदा हुन्छ। यस्तो कोही होला, जो बाबाको श्रीमतमा नचलोस्। कदम-कदममा बाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ। विघ्न त पर्छन् नै। बाँधेली गोपिकाहरूमाथि कति अत्याचार हुन्छन्, यसमा निर्भय हुनुपर्छ। बाबाको महिमा छ- निर्भय, निर्वैर... हाम्रो कसैसँग वैर छैन। बाबाले शृंगार गराउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको सेवा स्वीकार गर्नुपर्छ। बाबा किन हामी हजुरको श्रीमतमा नचल्ने! हाम्रो त यसमा धेरै कल्याण छ। हाम्रो पछाडि बच्चा आदिको पनि कल्याण हुन्छ। हर एकलाई सच्चा यात्रामा चल्ने बाटो बताउनुपर्छ। झगडा हुन्छ, अबलाहरूलाई सहन गर्नुपर्छ। मानेनन् भने बुझ, हाम्रो कुलको होइन। मेहनत गर्नुपर्छ। कहीं बाटहाम्रो कुलको निस्कन सक्छ, फेरि प्रजाको लायक भए पनि बनोस्। अरूलाई पनि प्रजा लायक बनाओस्, यो पनि राम्रो। प्रजा पनि त बनाउनु छ नि। मनुष्यबाट देवता बनाउनु, यो कार्य बाबा सिवाए कसैले गर्न सक्दैन। तिमी ब्राह्मण हौ सबैभन्दा ऊँच। उनीहरू हुन् सबैभन्दा नीच। तिमी हौ हाँस, ती हुन् बकुल्ला। त्यसैले अवश्य झगडा हुन्छ। अत्याचार हुन्छ। माया रावणले सबैलाई बर्बाद गरिदिएको छ, बाबा आएर मालामाल गर्नुहुन्छ। सम्पन्न बनाउनुहुन्छ। पछि गएर बादशाही तिमी हुन्छ। लडाइँ पछि मालामाल बन्छ, उनले त जान्दैनन्- यस महाभारी लडाइँ पछि नै विश्व स्वर्ग बन्छ। अब बच्चाहरूले धेरै राम्रो पुरुषार्थ गर्नु छ। भाषण पनि रिफाइन गर्नुपर्छ। शंख ध्वनि गर्नु छ। नत्र भन्नेछन्- यिनको पासमा शंख छैन। हुन त कमल फूल समान छन्, चक्र पनि छ तर शंख छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- ज्ञानी आत्मा नै मलाई प्रिय छ। गोपिनीहरू पनि मुरलीमा मस्त हुन्थे। कृष्णले त मुरली सुनाएनन्। यो हो श्रीकृष्णको आत्माको अन्तिम जन्म, जसले चक्र लगाएर आएको छ। अब यिनलाई ज्ञान मिलेको छ। तिमीलाई थाहा छ- यो हो

२०७३ पौष २५ सोमबार ०९-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पुरानो दुनियाँ, यसलाई छोडिदिनु छ। अब तिमी नयाँ दुनियाँको मालिक बनिरहेका छौ। विनाश भन्दा पहिले पुरानो दुनियाँलाई छोडिदिन्छौ। यदि छोडेनौ भने नयाँ दुनियाँसँग योग पनि लाग्दैन। रावणपुरीमा ६३ जन्म दुःख भोग्छौ। अब यसलाई छोडिदेऊ। देह सहित जति पनि छन्, यी सबैलाई बुद्धिद्वारा छोडिदेऊ। फेरि तिमी एकलो आत्मा मेरो पासमा आउनेछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानी आत्मा बनेर शंख-ध्वनि गर। हर एकलाई सच्चा यात्रा सिकाऊ। आफ्नो प्रजा तयार गर्नु छ।
- २) बुद्धिद्वारा पुरानो दुनियाँलाई छोडिदेऊ। नयाँ दुनियाँसँग बुद्धियोग लगाऊ। निर्भय, निर-वैर बन्नु छ।

वरदानः— हर कर्ममा बाबालाई साथीको रूपमा अनुभव गर्ने, सिद्धि स्वरूप भव

सबैभन्दा सहज र निरन्तर यादको साधन हो— सदा बाबाको साथको अनुभव होस्। साथको अनुभूतिले याद गर्ने मेहनतबाट छुटाइदिन्छ। जब साथ हुनुहुन्छ भने याद रहन्छ नै। यस्तो साथ होइन— केवल साथमा बस्नु भएको छ। साथी अर्थात् सहयोगी। साथमा रहने कहिलेकाहीँ भुल्न पनि सकिन्छ तर साथी भुलिँदैन। त्यसैले हर कर्ममा बाबा यस्तो साथी हुनुहुन्छ, जो मुश्किललाई पनि सहज गर्नेवाला हुनुहुन्छ। यस्तो साथीको साथको सदा अनुभव भइरह्यो भने सिद्धि स्वरूप बन्छौ।

स्लोगनः— विशेष आत्मा बन्नको लागि विशेषतालाई नै हेर, विशेषताको नै वर्णन गर।

तपस्वी मूर्त बन

तपस्वीले वृक्षको तल बसेर तपस्या गर्छन्। तिमीले पनि यस सृष्टि रूपी वृक्षमा तल बसेर तपस्या गरिरहेका छौ। वृक्षको तल बस्नाले सारा वृक्षको ज्ञान बुद्धिमा आउँछ। त्यसैले ज्ञानस्वरूप बनेर सारा वृक्षलाई शक्तिको जल देऊ।